

Oppstandelsen

1. Jesu oppstandelse

Budskapet om Jesus oppstandelse har hatt en stor plass hos de første kristne. Det var det de talte om, og var opptatt med. "Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om Herren Jesu oppstandelse, og stor nåde var over dem alle." Ap.Gj.4,33. Jeg er redd for at oppstandelsen ikke har den plass i vår forkynnelse, eller i våre hjerter, som den skulle ha etter Guds ord.

Oppstandelsen er ikke bare viktig, men den er helt avgjørende. Derfor står og faller hele vår kristendom med Jesu oppstandelse fra de døde. Hvis ikke Jesus hadde stått opp, så hadde det ikke vært noen syndenes forlatelse, tross soning av dine synder. "Men er Kristus ikke oppstått, da er vår forkynnelse intet, og den tro dere har, er intet. Men er ikke Kristus oppstått, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder. Da er også de fortlapt som er sovnet inn i Kristus. Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkværdigste av alle mennesker." 1.Kor.15,14,17-19.

Legemelig oppstandelse

Prof. Jakob Jervell har sagt at det har ingen betydning for min frelse om de finner noen knokler av Jesus i en grav i Jerusalem. Jo! det har alt å bety. For hvis de finner Jesu knokler i graven, så er ikke Jesus stått opp legemelig, og da er du fortlapt. Derfor er det ingen frelse for oss, uten oppstandelsen. Den same Jervell sier videre: "Oppstandelsen kan ha vært en åndelig opplevelse for dem som var vitne til den. Oppstandelsen er et kjernepunkt i troen, men om den skjedde fysisk eller om disiplene og kvinnene hadde en sterk indre opplevelse av den oppståtte Kristus, er ikke det viktigste" Jo! Det er fordi skriften legger stor vekt på å understreke at Jesu oppstandelse var en *legemelig* oppstandelse. Etter oppstandelse viser Jesus seg for sine disipler og da sier han: "Hvorfor er dere forferdet? Hvorfor stiger tvilende tanker opp i deres hjerter? Se mine hender og mine føtter, at det er meg selv! Rør ved meg og se! For en ånd har ikke kjøtt og ben, slik dere ser at jeg har. Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sine føtter. Men da de ennå ikke trodde for glede, og undret seg, sa han til dem: Har dere noe å spise her? De gav ham da et stykke stekt fisk og noe av en honningkake. Og han tok det og spiste det mens de så på." Lk.24,38-43. Dette sies for å understreke at Jesus nettopp var *fysisk legemelig* oppstått. Kristus er ikke død som "privatperson" Han er død, begravet og oppstanden. Men det er alt sammen skjedd fordi han er vår Stedfortreder. Derfor er det å fornekte den legemelige oppstandelse også en fornektelsen av Stedfortrederen. Som igjen betyr at Jesus ikke er vår frelser.

Oppstod etter Skriftene

"For jeg overgav dere blant de første ting det som jeg selv mottok: At Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at han ble begravet, og at han oppstod på den tredje dag etter Skriftene" 1.Kor.15,3.4. Når en skal beskrive oppstandelse, så er det viktig å få sagt at dette skjedde ifølge skriftene. Det Gamle Testamentet.

Hva sier GT om Jesu oppstandelse? Vi skal nevne noen skriftsord som vitner om denne sak. Det første vi skal nevne står i 3.Mos.23,9-14 "Og Herren talte til Moses og sa: Tal til Israels barn og

si til dem: Når dere kommer inn i det landet jeg vil gi dere, og dere høster landets grøde, da skal dere komme til presten med det første kornbånd av deres høst, han skal svinge kornbåndet for Herrens åsyn, for at Herren kan ha velbehag i dere. Dagen etter sabbaten skal presten svinge det." Det første kornbånd var førstegrøden. Det ville komme en innhøsting. Men nå kom de altså med det første kornbånd, og hensikten var at Herren kunne ha velbehag i det. Du skal legge merke til tidspunktet de kom med kornbåndet. "Dagen etter sabbaten". Sabbaten er Lørdag. Det vil si, Søndag skulle presten svinge dette kornbåndet.

Dette sikter hen mot Kristus. "Men nå er Kristus oppstått fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn. 1.Kor.15,20. Kristus er blitt det første "kornbånd", som bevis på at det vil komme noe mer senere.

"Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden. Deretter skal de som hører Kristus til, bli gjort levende ved hans komme." 1.Kor.15,23.

En viktig side ved at det sies at oppstandelsen skjedde ifølge Skriftene er, hvis Jesus ikke hadde stått opp av graven, ville Skriftene ikke blitt oppfylt. Det som ble fullbrakt på Golgata, ville aldri nådd til himmelen, hvis Gud ikke hadde oppreist ham fra de døde, og dermed anerkjent forsoningen i Jesu død.

Men nå sier Skriftene at "du vil ikke overgi min sjel til dødsriket. Du skal ikke la din hellige se tilintetgjørelse." Salme 16,10. "Han vil gjøre oss levende etter to dager. På den tredje dag vil han oppreise oss, og vi skal leve for hans åsyn." Hos.6,2.

Dette er godt bevitnet. Jesu oppstandelse var ikke bare noe som skjedde i hemmelighet, at ingen såg eller var vitnet til

den. "Han ble sett av Kefas, deretter av de tolv. Deretter ble han sett av mer enn fem hundre brødre på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. Deretter ble han sett av Jakob, deretter av alle apostlene. Men sist av alle ble han òg sett av meg som det ufullbårne foster." 1.Kor.15,5-8. Ordet sier her at Han ble "sett av mer enn fem hundre brødre på én gang" Vel, noen er sovnet inn. Noen er døde. Men de fleste lever ennå. Jesu oppstandelse er godt bevitnet. La oss også være klar over den siden av saken, om noen skulle være i tvil om det.

2. Oppreist til vår rettferdiggjørelse

Når en sier at Jesus ikke var legemelig stått opp, hvor har de så sine syndenes forlatelse ifra, hvis ikke Jesus har stått opp til vår rettferdiggjørelse? Det er bare bare tomt snakk. I Rom.4.25 står det at Jesus "ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse" Det er dette skriftstedet Luther kaller et knippe som sammenfatter hele den kristne tro. "gitt for våre overtredelser". Han ble gitt hen i døden. Han ble gjort til synd for oss. 2.Kor.5.21. Hele lovens forbannelse kom over han. Gal.3.13. "oppreist til vår rettferdiggjørelse". Det vil si, frikjent for all skyld, straff og dom som han for menneskenes skyld hadde tatt på seg. Derfor er oppstandelsen mere enn bare stå opp. Men det innebærer også tanken om fullendelsen eller gjenopprettelsen av det som vart ødelagt i syndefallet.

Jesus sier at "det er til gagn for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke talsmannen til dere. Men går jeg bort, da skal jeg sende ham til dere. Og når han kommer, skal han overbevise om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger." Joh.16,7.10.

"Det er rettferdighet, at jeg går til Faderen, sier Jesus. Der må du altså søke og finne din rettferdighet, ikke hos deg selv eller på jorden hos mennesker. De kristnes eneste rettferdighet,

hvormed de kan stå rettfærdig for Gud, vinne syndernes forlatelse og det evige liv, er Kristi gang til Faderen. Ikke for sin egen skyld eller for sin egen person gikk han til Faderen. Derved var vi ikke blitt hjulpet, og den rettfærdighet, han dermed hadde vunnet, kunne ikke kalles vår. Likesom han for vår skyld kom ned fra himmelen og iførte seg vårt kjød og blod, er han også for vår skyld gått til Faderen. Han har seiret over synd, død og helvete og igjen inntatt sin plass ved Faderens høyre hånd. Min rettfærdighet består i at Kristus er gått til Faderen. Derfor sitter min rettfærdighet i himlen ved Guds høyre hånd, og der må vel satan la den sitte. Å gjøre Kristus til en synder eller finne noe å utsette på hans rettfærdighet kan han ikke. Men du ser og føler intet av dette? Nei, ganske vist - men Jesus har jo også sagt: "Dere ser meg ikke lenger" Altså er rettfærdigheten noe, som ikke kan erkjennes på annen måte enn ved tro. Kunne jeg se den for meg eller føle den i meg, hva skulle jeg da med troen" (Luther).

3. Oppstått med Kristus

Etter at han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye. Hebr.1,3. Da Jesus gjorde renselse for våre synder, betydde ikke det at synden ble rensert fra vårt hjerte, eller fra vår erkjennelse. Synden må jeg bære i meg så lenge jeg lever her på jorden. Også etter at jeg er kommet til tro på Jesus. Men det betyr at synden ble skjult for Guds øyner. "Salige er de som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult. Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd.". Da frelseverket var fullført, satte Jesus seg ved Faderens høyre hånd.

Hvorfor sitter Jesus ved Faderens høyre hånd? "Kristus gjekk inn i selve himlen, for nå trede frem for Guds åsyn til beste for oss" Hebr.9.24. Han trer frem som din forsvarer, din talsmann. Han er personlig ansvarlig for den han trer frem for. Hebr.7.25 - Jer.30.21. "Hvem er den som fordømmer? Kristus er den som er død, ja, mer enn det: som også er oppstått, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss." Rom.8,34. Jesus bærer oss hele tiden fram for Gud. Hva skjer når du synder? Da begynner Jesus å taler med deg i himmelen. Vi skal huske på at Jesus er ved Faderens høyre hånd som vår rettfærdighet. Om du synder, er han rettfærdig i ditt sted. Derfor kan du få nåde og tilgivelse for alle dine synder. Denne stedfortredergjerningen fortsetter. Dette trenger vi, fordi vi synder også etter at vi er kommet til troen på Jesus. Synden er en veldig makt. Selv om du ikke skal synde, så kommer den over oss med veldige angrep. "Se, også nå har jeg mitt vitne i himmelen, i det høye er det en som taler min sak. Min talsmann er min venn. og han taler menneskets sak for Gud" Job. 16.19-21 - Es.40.2 - 1.Joh.2.1f - Rom.5.10f. - Ef.2,6.

Når Gud ser sin Sønn, så ser han deg rik på alt. 1.Kor.1,5. "For i ham er dere blitt rike på alt" Selv den ringeste er rik på alt. "Det bedste menneske i sig er døden værd, har synd utallig; selv ringest kristen er i dig, o Jesus, helt retfærdig, salig." (Rosenius). Dette er oppstandeleslivet. For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettfærdighet og helliggjørelse og forløsning" 1.Kor.1,30.

*Når jeg er skrøbelig og svak, adspredt af alt,
jeg har for øje, da har jeg én, som natt og dag
min talsmand er hist i det høje, som for Guds
åsyn står for mig og som i alt fremstiller sig
helt for meg" (Carl O.Rosenius)*

De frelste skal også stilles på den høgre side i dommen. "Da skal kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det rike som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt." Det er den siden der det ikke er noen dom. Dette kan du ikke oppleve, men dette må du tro i Ordet. Dette kan du ikke se, men dette er mitt levende håp.

4. Vår oppstandelse

"For vi vet at han som oppvakte Herren Jesus, han skal også oppvekke oss med Jesus og stille oss fram sammen med dere." 2.Kor.4,14. Her ser vi at Jesu oppstandelse trekker alles oppstandelse etter seg, fordi hele menneskeslekten er innbefattet i hans stedfortredende død og oppstandelse. Fordi Jesus oppstod, så skal du oppstå til evig liv, til forening med Jesus. Paulus vil med dette si: Se på Jesu oppstandelse! Jesus ble reist opp av graven ved Guds kraft. Døden hadde ingen rett eller makt over Jesus, og kunne ikke holde på ham. Døden kan derfor heller ikke holde på deg som tror på den oppstandne Jesus. Ved troen på Jesus, får du del i alt det han har vunnet. "Hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft. Det var denne han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen" Ef.1,19.20. Her står det at den same kraft som oppreiste Jesus opp ifra de døde, er i hver eneste troende. Du bærer Kristi oppstandelskraft i deg. Så har du del i hans oppstandelsesliv. Da Jesus stod opp fra de døde, så stod vi opp med ham, fordi vi henger i ham. Hvor velsignet det er å få henge i Jesus.

Hugo Odeberg sier om vår oppstandelse at den betyr "hele den menneskelige personlighets gjenoppbyggelse i fullkommen skikkelse, hvorved intet av det som er menneskets eget, savnes hos det" I vår bekjennelse sier vi at vi tror på legemets oppstandelse. Vi skal oppstå med hele vår person, med vårt personlighets preg. Da Jesus ble menneske, så er han menneske i all evighet. På same måte skal du være menneske i evigheten. 1.Kor.15,42.43 taler det om de dødes oppstandelse "Det blir sådd i forgjengeligheit, det oppstår i uforgjengeligheit. Det blir sådd i vanære, det oppstår i herlighet. Det blir sådd i svakhet, det oppstår i kraft." 1.Kor.15,42.43. "Menneskesønnen skal sende ut sine engler, og de skal sanke ut av hans rike alt som volder anstøt, og de som lever i lovløshet. Og de skal kaste dem i ildovnen. Der skal de gråte og skjære tenner. Da skal de rettfærdige skinne som solen i sin Fars rike. Den som har ører, han høre!" Mt.13,41-43.

Så slutter vi av med å si at "Salige er de som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livets tre, og til å gå gjennom portene inn i staden. Åpb.22,14.